

Sygn. akt I C 186/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Szczyrba

Protokolant: Agnieszka Zabagło

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2013 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa: **Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko: **I. J.**

o zapłatę

I. uchyla w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym tutejszego Sądu z dnia 14 grudnia 2012 r. sygn. akt I Nc 1340/12,

II. oddala powództwo,

III. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5.651,00 zł (pięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 186/13

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) Spółka Akcyjna w W. w dniu 30 listopada 2012 r. wniósł pozew przeciwko I. J. o zapłatę kwoty 54.229,12 zł z umownymi odsetkami w wysokości 1,5 stopy odsetek ustawowych, naliczanymi od kwoty 26.873,59 zł od dnia 31.10.2012 r. do dnia poprzedzającego wytoczenie powództwa i od kwoty 53.736,04 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu podał, że prowadził na rzecz pozwanej rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy na podstawie umowy nr (...) z dnia 12.01.2001 r. Wskazał, że pozwana doprowadziła do salda debetowego na rachunku i nie spłaciła zadłużenia. W związku z tym bank podjął decyzję o wypowiedzeniu umowy i pismem z dnia 06.03.2012 r. wezwał pozwaną do zapłaty, ale wezwanie okazało się bezskuteczne.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 14 grudnia 2012 r. sygn. akt I Nc 1340/12 (k.42) Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Pozwana w zarzutach od nakazu zapłaty (k. 47 - 51) wniosła o uchylenie nakazu zapłaty w całości, oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Przyznała, że razem z byłym mężem W. J. zawarła z powodem umowę o prowadzenie eurokonta nr (...) i wydanie kart Maestro dla niej i W. J.. Zarzuciła jednak brak jej odpowiedzialności za powstanie zadłużenia, gdyż w dniu 06.12.2007 r. W. J. posługując się kartą kredytową MasterCard nr (...) (z wysokością limitu równą 15.000 zł) wypłacił 14993,73 zł, a następnie w dniu 07.01.2008 r.

kwotę 15.031,87 zł doprowadzając do powstania debetu na rachunku (...) w łącznej wysokości - 30 214,86 zł. Ostatnia wpłata gotówkowa z tytułu spłaty debetu powstałego w związku z wypłatami dokonany przez W. J. miała miejsce w dniu 11.07.2008 r. Pozwana podkreśliła, że nie zawierała z powodem umowy dotyczącej wydania W. J. karty płatniczej MasterCard o nr (...) z wysokością limitu równą kwocie 15000 zł, której rozliczenie miało się odbywać automatycznie w ciężar rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego nr (...) prowadzonego na podstawie umowy nr (...) z dnia 12.01.2001 r., a tym samym za wypłaty dokonane przy użyciu tej karty odpowiedzialny jest W. J., a nie pozwana. Ponadto podniosła zarzut przedawnienia roszczenia na podstawie art. 6 ustawy z dnia 19.08.2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. Nr 199, poz. 1175), zgodnie z którym roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem 2 lat. Wskazała, że Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 17.12.2008r . I CSK 243/08 podkreślił, że bieg dwuletniego terminu przedawnienia roszczenia rozpoczyna się z upływem dnia wskazanego w wyciągu jako termin zapłaty kwoty minimalnej, nie zaś dopiero po wyczerpaniu limitu kredytu ustalonego w umowie. W ocenie pozwanej - bieg dwuletniego terminu przedawnienia roszczenia rozpoczął się najpóźniej w dacie wyczerpania limitu kredytu, ustalonego w umowie, czyli w dniu 07.01.2008 r. i upłynął w dniu 07.01.2010 r.

Powód w piśmie procesowym z dnia 14.03.2013 r. (k.68) podniósł, że roszczenie z rachunku bankowego stało się wymagalne na skutek dokonanego przez bank wypowiedzenia pozwanej umowy rachunku bankowego, co nastąpiło pismem z dnia 06.03.2012 r., a więc roszczenie przedawni się dopiero w marcu 2014 r. W ocenie powoda fakt, że do wypłaty środków doszło za pomocą karty płatniczej nie ma znaczenia w sprawie, gdyż dopiero wypowiedzenie umowy jest momentem, w którym wierzytelność z tytułu debetu staje się wymagalna. Pozwana ponosi solidarną odpowiedzialność z tytułu zawartej z nią umowy rachunku bankowego, a wydanie karty płatniczej było konsekwencją zawarcia umowy rachunku bankowego i nie wynikało z odrębnej umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Bank (...) Spółka Akcyjna w W. I Oddział w Z. w dniu 12.01.2001 r. zawarł z pozwaną I. J. i W. J. umowę nr (...) na czas nieoznaczony o prowadzenie E. i wydanie kart Maestro. (umowa nr (...) k.39) W dniu 13.03.2001 r. W. J. otrzymał od powoda złotą E. z limitem dla kart płatniczych 15.000 zł. (wniosek o wydanie przez Bank (...) S.A. złotej E. k.102, 103). Zgodnie z § 10.1 ogólnych warunków otwierania i prowadzenia przez Bank (...) S.A. rachunków wkładów oszczędnościowych w przypadku prowadzenia rachunku wspólnego na rzecz dwóch osób, każdy z współposiadaczy wyraził nieodwołaną zgodę na dysponowanie przez każdego z nich bez ograniczeń środkami pieniężnymi znajdującymi się na rachunku oraz na dokonywanie samodzielnie wszelkich czynności wynikających z umowy, przy czym zobowiązania zaciągnięte przez każdego ze współposiadaczy w ramach umowy są zobowiązaniami solidarnymi. Stosownie do instrukcji zasad obsługi E. - rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego § 24 i 25 w ramach overdraftu w E. może powstać zadłużenie (saldo debetowe), zadłużenie w E. ponad kwotę overdraftu, nie dokonanie spłaty zadłużenia w wyznaczonym terminie, spowodowanie zadłużenia przy braku uprawnień do dokonywania takiej operacji, traktowane jest jako naruszenie postanowień regulaminów i w takim przypadku należy wezwać posiadacza E. listem poleconym do spłaty zadłużenia wraz z odsetkami w nieprzekraczalnym terminie 7 dni od daty otrzymania przez niego wezwania. (warunki otwierania i prowadzenia przez Bank (...) S.A. rachunków wkładów oszczędnościowych i regulamin E. rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego w złotych k. 70 - 98)

Na podstawie umowy nr (...) był prowadzony dla pozwanej i jej ówczesnego męża W. J. rachunek bankowy nr (...). W. J. w dniu 06.12.2007 r. wypłacił kwotę 14.993,73 zł, czym spowodował powstanie debetu na rachunku w wysokości 15.182,99 zł, który powiększył po kolejnej wypłacie kwoty 15.031,87 zł dnia 07.01.2008 r. (raport z obrotów na koncie k.56, zeznania świadka W. J. k.111)

Pismem z dnia 30.01.2010 r. powód poinformował pozwaną, że do dnia sporządzenia pisma nie zostało uregulowane i rozliczone jej zadłużenie z tytułu umowy rachunku (...) z dnia 12.01.2001 r. W piśmie z dnia 16.12.2010 r. ponownie wezwano pozwaną do zapłaty, wskazując że wymagalne saldo zadłużenia wynosi 42.713,55 zł, z czego 26.831,59 zł kapitał, 15.227,88 zł odsetki i 654,08 zł opłaty i prowizje. (informacja o zadłużeniu wymagalnym k.60, ostateczne wezwanie przedsądowe k. 61)

Pismem z dnia 06.03.2012 r. powód wypowiedział pozwaną umowę rachunku (...) nr (...) z okresem wypowiedzenia upływającym z ostatnim dniem drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym doręczono wypowiedzenie. Pismo zostało doręczone pozwaną w drodze doręczenia zastępczego poprzez podwójne awizowanie z dniem 26.03.2012 r. (wypowiedzenie umowy rachunku wraz z dowodem doręczenia wezwania k. 37,38) Pismem z dnia 23.05.2012 r. pozwana została wezwana do zapłaty kwoty 48.162,63 zł. (k.36)

W dniu 31.10.2012 r. powód sporządził wyciąg ze swoich ksiąg (...)/2012 z tytułu salda debetowego na rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowym prowadzonym na podstawie umowy nr (...)z dnia 12.01.2001 r., wskazując iż na wymagalne zobowiązanie dłużnika składa się kapitał w wysokości 26.873,59 zł, odsetki karne w kwocie 26.862,45 zł naliczone za okres od 6.12.2007 r. do 30.10.2012 r. od kwoty kapitału w wysokości 19,50 % w stosunku rocznym tj., 1,5 stopy odsetek ustawowych oraz opłaty i prowizje w wysokości 493,08 zł, czyli łącznie 54.229,12 zł. (wyciąg z ksiąg powoda k.4)

Przed tutejszym Sądem pod sygn. I C 366/13 toczy się aktualnie postępowanie z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. przeciwko W. J. o zapłatę takiej samej kwoty jak w niniejszym postępowaniu z tytułu salda debetowego na rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowym prowadzonym na podstawie umowy nr (...) z dnia 12.01.2001 r. i umowy restrukturyzacyjnej nr (...) z dnia 09.06.2008 , w której W. J. na dzień 26.05.2008 r. uznał zadłużenie wobec powoda w łącznej kwocie 32.577,86 zł, w tym 30.238,86 zł tytułem przeterminowanego kapitału, 2.253,70 zł tytułem odsetek i 85,30 zł tytułem opłaty. (akta sprawy tutejszego Sądu I C 366/13)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadka W. J. oraz dokumentów, w tym akt sprawy tutejszego Sądu I C 366/13. Stan faktyczny pomiędzy stronami nie był sporny, natomiast przedmiotem sporu była ocena prawna, do sposobu liczenia terminu przedawnienia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić z uwagi na uwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia.

Strony łączyła umowa rachunku bankowego uregulowana w art. 725 kc, a roszczenia wynikające ze stosunku rachunku bankowego przedawniają się z upływem lat dwóch (art. 731 kc). Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. (art. 117 § 2 kc).

Wbrew stanowisku powoda nie można utożsamiać daty rozwiązania umowy rachunku bankowego z datą wymagalności roszczenia z tytułu tejże umowy, gdyż jak wynika z literalnego brzmienia art. 120 kc - bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, przy czym jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Wymagalność roszczenia utożsamiana jest więc z chwilą, z której upływem wierzyciel może domagać się od dłużnika spełnienia świadczenia. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.12.2008 r. I CSK 243/08).

Sąd w całości podziela stanowisko pozwaną, iż skoro już w dniu 06.12.2007 r. doszło do przekroczenia salda debetowego do poziomu - 15.182,99 zł, a W. J. w dniu 07.01.2008 r. dokonał kolejnej wypłaty, to do wymagalności roszczenia w niniejszej sprawie doszło najpóźniej w styczniu 2008 r. Jak wynika z wyciągu z ksiąg powódki nr (...) bank liczy odsetki karne od kwoty kapitału od dnia 6.12.2007 r., uznając tym samym, iż z tą datą doszło do wymagalności roszczenia jako przeterminowanego. Ponadto stan wymagalności roszczenia jeszcze przed wypowiedzeniem umowy rachunku bankowego potwierdza fakt, iż powód w dniu 09.06.2008 r. zawarł z W. J. umowę restrukturyzacyjną dotyczącą spłaty zadłużenia z tytułu umowy nr (...) z dnia 12.01.2001 r. Jednocześnie przerwanie biegu przedawnienia w stosunku do jednego z dłużników solidarnych nie miało skutku względem pozwaną. (art. 372 kc). Powód wniósł pozew w dniu 30.11.2012 r., a zatem niewątpliwie w tej dacie roszczenie dochodzone przez powoda było już przedawnione względem pozwaną, gdyż termin przedawnienia upłynął w styczniu 2010 r.

Na marginesie należy zauważyć, iż powód prowadzi działalność gospodarczą na rynku finansowym, jest profesjonalistą, posiada aparat umożliwiający mu podejmowanie niezwłocznie efektywnych działań windykacyjnych, a dopuszczając się zaniechań naraża się na ujemne konsekwencje w postaci uwzględnienia zarzutu przedawnienia.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 kpc, albowiem powód przegrał proces, a więc pozwanej należy się zwrot kosztów w kwocie 5.651 zł, w tym 2.034 zł tytułem opłaty od zarzutów, 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego stosownie do § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17zł.

Reasumując, należało orzec, jak w sentencji wyroku.